

OM "THIS IS MY HOUSE" (Okapi Records)

All About Jazz NYC, Elliott Simon, Jan 07

"Iversen is an international Brooklyn transplant. Hailing from Denmark, she artfully blends classical European training with deliciously palpable arrangements of original music for a beautifully textured experience. This quartet boasts tenor wizard John Ellis, whose own funky style has been a part of guitarist Charlie Hunter's band, and drummer Otis Brown III, a fixture with tenor saxophonist Joe Lovano. Rounding out this foursome is pianist Danny Grissett who can usually be found sitting in with the finest of NYC jazzers or leading his own trio.

The broad rhythmic base of "Where to Place the House" is custom made for Ellis to wail against while "Hm#1", "Loisaida" and the burningly free funky closer "Up" give him liberal improvisatory reign to display his gorgeous tone. Grissett alternates lead and rhythm to add an interesting openness to "And Off They Went" before he exquisitely opens the Asian-tinged smoky ballad "Dear Captain". With all this power at her disposal, Iversen adeptly leads things through a myriad of colors with precision and creativity. Both these offerings from Brooklyn-based artists whet the appetite for more of the borough's new underground sound."

Jazz Special, Finn Slumstrup, Aug-Sept 06

Man har kunnet læse om den målrettede bassist, som siden 1998 har haft base i New York. Nu kan man lytte og for nogle genlytte til en lille time med den kvartet hun her i sommer har med til Danmark, og det er et storartet bekendtskab.

Der er en stemning af seriøs lethed. Det seriøse går på, at man fra første takt er klar over at dette er alvor for de involverede. Der musiceres uden svinkeærinder eller leflen af nogen art. Vi får nutidig jazzmusik af reneste skuffe. Det lette går ikke på musikernes attitude, men på den måde de behandler instrumenterne. John Ellis er en lyst klingende tenor-saxofonist. Man aner lyden af John Coltrane i det fjerne, men der er ikke tale om epigoneri og Ellis er hjemme i egne sko. Danny Grissett har tilsvarende et både luftigt og let anslag på flygelet og orienterer sig ubesværet i alle retninger - både ind mod solisten og mod kollegerne i trymegruppen samtidig med at han selv er en udmærket solist. Otis Brown har et herligt sprødt trommespil, der leder tankerne tilbage til den unge Roy Haynes. Og Brown går glimrende i hak med Anne Mette Iversen. I ensemblet udfylder hun den traditionelle bassistrolle, og især er det imponerende at hun og Brown magter at levere et sjt *drive* i det vanskeligste af alle tempi, nemlig et stykke under medium. Også Anne Mette Iversen har et luftigt spil, der matcher de andres.

Men egentlig er det vel omvendt. Det er de andre som matcher hende, for selv om hun ikke stiller sig oop i front i musikken er man ikke i tvivl om, at dette kollektiv er hendes projekt - ganske som hun er ophavskvinde til de otte kompositioner der bliver spillet. Titleerne er ikke vigtige, fastslår Anne Mette Iversen i noterne. Hun opfordrer lytterne til at komme inden for i huset og lave egne historier mens vi lytter, selv sætte titler på musikken. En invitation der er afstemt med at hun er fotograferet i et umøbleret værelse, hvor der kun er hendes bas og nogle nodeark på gulvet.

Det lønner sig at sige ja tak til invitationen og gå inden for i huset hos Anne Mette Iversens kvartet.

Henrik Sejerkilde, Juli 06:

Lyrisk postkort fra New York

“Anne Mette Iversen er en af de efterhånden mange danske musikere, der har turdet kaste sig ud i et liv på den hektiske jazzscene i New York. Den unge bassist leverer på sin nye plade "This Is My House" (Okapi Records) et stærkt visitkort, der burde kunne sparke en dør ind på spillestederne. Med udelukkende eget materiale og en gruppe bestående af unge amerikanske talenter lægger pladens lydspor sig besnærende i øregangen med en udpræget sans for fængende melodier og temaer, der folder sig ud - og bliver hængende. Pianisten Danny Grissett og saxofonisten John Ellis står markant i lydbilledet. Grissett med et uhyre opfindsomt spil, der fungerer som melodios motor for gruppen, mens Ellis' karakteristiske sprøde tenor spiller fint på Iversens melodier, der ikke forhaster sig, men nogle gange nærmest folder sig ud som lidt tøvende lydblomster. Iversen har levnet plads til et par markante soli undervejs, mens trommeslageren Otis Brown III er en særdeles lydhør medspiller, især med whiskers. Men det, der sidder tilbage ved bedømmelsen af musikerne, er først og fremmest indtrykket af et intenst samspil, hvor de enkelte musikers indsats væver sig umærkeligt ind i hinanden. Der er udpræget skandinavisk tone i melodierne, tilsat eftertænksom new yorler-drive. Gruppen er i Danmark, dels for at spille til Copenhagen JazzFestival, men kan også opleves torsdag, fredag og lørdag på Bent J. i Århus i den kommende uge.”

OM “PÅ DEN ANDEN SIDE/ON THE OTHER SIDE” (Okapi Records)

Boris Rabinowitsch, Politiken d. 19 januar 05:

“Som jeg hører musikken, sætter den sig dybt i sindet hver gang, jeg lytter til den. For hvad enten de forskellige stilistiske elementer optræder side om side eller forener sig i en syntese, så spiller og synger samtlige implicerede med en nerve og en indlevelse, der får musikken til at fremstå aldeles overbevisende.”

“Musikken er holdt i et tonesprog, der ikke så sjældent slår over i det atonale, og som for strygekvartetens vedkommende er friholdt fra enhver påvirkning fra jazzen. Som i *Reprise* og *Pokus #2*, der i mine ører er overordentlig udtryksfuld, nutidig partiturmusik.”

Thorbjørn Sjøgren, Jazz Special Feb/Marts 05:

“Og også Iversens eget basspil i tandem med Mark McLeans trommer er upåklageligt og uspektakulært, helt uden store leder-armbevægelser.

Laurence Donohue-Greene, All about Jazz, NYC, June 04:

“I was extremely fascinated by the CD”

OM KULTURPRISEN

Notits i Information d. 25. september 04:

“Den danske jazzmusiker og komponist Anne Mette Iversen har modtaget en Cultural Award af The American Scandinavian Society i New York. Prisen tildeles på baggrund af de seneste års kunstneriske virksomhed, der omfatter Anne Mette Iversens arbejde både som bassist i forskellige sammenhænge, hendes virke som bandleder for egne grupper og projekter og hendes komponistvirksomhed.”